

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte - Timofti Vladimir
Judecători - Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de către inculpatul Trifaila Daniel și de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Garbuzov Igor prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iulie 2020, în cauza penală privindu-i pe

Garbuzov Igor xxxxx.

Trifaila Daniel xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 11.12.2017-04.01.2019;
2. Instanța de apel: 30.01.2019-08.07.2020;
3. Instanța de recurs: 13.11.2020-27.01.2021.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca sediul Central din 04 ianuarie 2019, Garbuzov Igor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.190 alin.(1) Cod penal, la 6 (șase) luni închisoare.

În baza art.84 alin.(4), art.87 alin.(2) Cod penal la pedeapsa aplicată s-a adăugat integral partea neexecutată a pedepsei stabilită prin sentința Judecătoriei Drochia din 26.02.2018 stabilindu-i definitiv pedeapsa de 4 (patru) ani 3 (trei) luni închisoare cu amendă în mărime de 500 unități convenționale echivalentul a 10000 (zece mii) lei, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost admisă integral acțiunea civilă și s-a dispus încasarea de la Garbuzov Igor în beneficiul lui Sîrbu Nicolae prejudiciul material în mărime de 10500 (zece mii cinci sute) lei.

Prin aceeași sentință Trifaila Daniel a fost achitat de învinuirea în baza art.art.42, 190 alin.(2) lit. b) Cod penal, pe motivul că, fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

1.2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Garbuzov Igor, la 07.04.2017, aflându-se în mun. Soroca, dând dovadă de un comportament viclean și dolosiv, având drept scop dobândirea ilicită a bunurilor de la cet. Sîrbu Nicolae, comunicându-i ultimului că și-a pierdut buletinul de identitate și nu poate procura în credit un telefon mobil și o tabletă, iar în caz că acesta va fi de

acord să procure în credit pentru el, dar pe numele său aceste bunuri, ultimul va achita tranșele de creditare în locul cet. Sîrbu Nicolae, prezentând astfel ca adevărată o faptă mincinoasă în privința naturii și părților actului juridic și obținându-i în așa mod încrederea, în realitate neavând intenția de a-și onora angajamentul asumat în momentul intrării în posesia bunurilor respective, l-a determinat pe cet. Sîrbu Nicolae, de a încheia, cu compania de telefonie mobilă „Orange”, contractul de credit xxxxx, iar Garbuzov Igor a intrat imediat în posesia telefonului mobil de model „Samsung Galaxy J5 Prime” cu nr. de xxxxx și a tabletei de model „Samsung Galaxy Tab E 9.6” cu nr. de xxxxx, în preț total de 10 500,00 lei, bunuri care ulterior le-a realizat unei persoane terțe, iar venitul obținut și l-a asumat cauzându-i părții vătămate o daună materială în proporții considerabile, în sumă totală de 10 500,00 lei. Ulterior, Sîrbu Nicolae a fost informat de către compania de telefonie mobilă „Orange” despre necesitatea achitării datoriei în baza contractului de credit.

Inițial, acțiunile inculpatului, Garbuzov Igor, au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art.190 alin.(2) lit.b), c) Cod Penal cu indici de calificare: „Escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin abuz de încredere săvârșită de două persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile”.

După introducerea modificărilor la Codul Penal în baza Legii nr.179 din 26.07.2018 (în vigoare din 17.08.2018), procurorul prin ordonanța din 20.11.2018 a înaintat o nouă învinuire, acțiunile inculpatului Garbuzov Igor fiind reîncadrate juridic în baza art.42, 190 alin.(2) lit. b) Cod Penal cu indici de calificare: „Complicitatea la escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii și părților actului juridic anulabil, încheierea căruia a fost determinată de comportamentul dolosiv și viclean care a produs daune considerabile, săvârșit de două persoane”.

Instanța de fond a mai reținut, că Trifaila Daniel este învinuit de organul de urmărire penală precum că a comis infracțiunea prevăzută de art.42, 190 alin.(2) lit.b) Cod Penal în circumstanțele descrise în continuare.

La 07.04.2017, aflându-se în mun. Soroca, în urma unei înțelegeri prealabile, împreună și de comun acord cu cet. Garbuzov Igor, acționând după un plan bine chibzuit, dând dovadă de un comportament viclean și dolosiv, având drept scop dobândirea ilicită a bunurilor de la cet. Sîrbu Nicolae, comunicându-i ultimului că, Garbuzov Igor și-a pierdut buletinul de identitate și nu poate procura în credit un telefon mobil și o tabletă, iar în caz că Sîrbu Nicolae va fi de acord să procure în credit pentru Garbuzov Igor, dar pe numele său aceste bunuri, ultimul va achita tranșele de creditare în locul cet. Sîrbu Nicolae, prezentând astfel ca adevărată o faptă mincinoasă în privința naturii și părților actului juridic și obținându-i în așa mod încrederea, în realitate neavând intenția de a-și onora angajamentul asumat în momentul intrării în posesia bunurilor respective, l-au determinat pe cet.Sîrbu Nicolae, de a încheia, cu compania de telefonie mobilă „Orange”, contractul de credit nr. xxxxx, iar Trifaila Daniel și Garbuzov Igor au intrat imediat în posesia

telefonului mobil de model „Samsung Galaxy J5 Prime” cu nr. de xxxxx și a tabletei de model „Samsung Galaxy Tab E 9.6” cu nr. de xxxxx, în preț total de 10 500,00 lei, bunuri pe care le-au realizat unei persoane terțe, iar venitul obținut și l-au asumat cauzându-i părții vătămate o daună materială în proporții considerabile, în sumă totală de 10 500,00 lei. Ulterior, Sîrbu Nicolae a fost informat de către compania de telefonie mobilă „Orange” despre necesitatea achitării datoriei în baza contractului de credit.

Inițial, acțiunile inculpatului, Trifaila Daniel, au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art.190 alin.(2) lit. b), c) Cod Penal cu indici de calificare: „Escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin abuz de încredere săvârșită de două persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile”.

După introducerea modificărilor la Codul Penal în baza Legii nr.179 din 26.07.2018 (în vigoare din 17.08.2018), procurorul prin ordonanța din 20.11.2018 a înaintat o nouă învinuire, acțiunile inculpatului Trifaila Daniel fiind reîncadrate juridic în baza art.42, 190 alin.(2) lit. b) Cod Penal cu indicii de calificare: „Complicitatea la escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii și părților actului juridic anulabil, încheierea căruia a fost determinată de comportamentul dolosiv și viclean care a produs daune considerabile, săvârșit de două persoane”.

2. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Soroca Andronic Tatiana și de către avocatul Olșanski Alexandr în interesele inculpatului Garbuzov Igor.

2.1 În motivarea cerințelor sale procurorul a indicat că:

- instanța de fond nu a stabilit just circumstanțele cauzei și neîntemeiat l-a achitat pe Trifaila Daniel, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.42,190 alin.(2) lit. b) și d) Cod penal și a calificat acțiunile inculpatului Garbuzov Igor în baza art.190 alin.(1) Cod penal;

- instanța de fond nu a apreciat critic declarațiile date de inculpați, deoarece în conformitate cu legislația în vigoare, ei nu poartă răspundere penală pentru depozitiile false, aceasta fiind o modalitate de a se eschiva de răspunderea penală. Declarațiile date de Garbuzov Igor și Trifaila Daniel nu sunt logice și nu corespund materialelor dosarului penal. Din cele declarate de partea vătămată în instanța de judecată și de inculpați reiese că ambii au planificat și au comis infracțiunea în cauză, inculpatul Trifaila Daniel a contribuit cu ademenirea părții vătămate, iar inculpatul Garbuzov Igor a condus partea vătămată la magazin, a asistat la întocmirea contractului și i-a indicat părții vătămate care anume bunuri săi ia în credit, apoi a luat bunurile și le-a realizat, oferindu-i din profitul obținut lui Trifaila Daniel suma de 1600 lei. Art.42 Cod penal, stipulează că participanții sânt persoanele care contribuie la săvârșirea unei infracțiuni în calitate de autor, organizator, instigator sau complice;

- mai mult ca atât, pentru inculpatul Trifaila Daniel schema folosită la dobândirea prin escrocherie a bunurilor altei persoane, nu este una nouă și

necunoscută. După comiterea infracțiunii de escrocherie cu partea vătămată Sîrbu Nicolae, inculpatul a mai realizat schema dată, în complicitate, față de o altă persoană, pentru care fapt a și fost condamnat prin sentința judecătorei Soroaca din 12.01.2018;

- vinovăția inculpaților Garbuzov Igor și Trifaila Daniel este confirmată prin următoarele probe: - depozițiile părții vătămate Sîrbu Nicolae, - a martorului Sanalatii Maxim;

- vina inculpaților Garbuzov Igor și Trifaila Daniel se mai dovedește și prin ansamblul de probe acumulate în cadrul urmăririi penale și prezentate în instanță și anume prin: - procesul-verbal de cercetare la fața locului din 07.11.2017 prin care s-a examinat locul comiterii infracțiunii magazinul „Orange” amplasat în xxxx; - procesul-verbal de cercetare la fața locului din 05.10.2017 prin care s-au examinat contractul din 07.04.2017, cu anexele la contractul prestare servicii publice de comunicații electronice mobile celulare din 07.04.2017 abonamentul Internet Tableta 80 lei, - bon de primire-predare a bunurilor indicate; - procesul-verbal de confruntare din 14.11.2017 între bănuitul Garbuzov Igor și bănuitul Trifaila Daniel; - procesul-verbal de confruntare din 20.11.2017 între partea vătămată Sîrbu Nicolae și bănuitul Trifaila Daniel;

- instanța de fond neîntemeiat a delimitat acțiunile inculpatului Trifaila Daniel de la acțiunile inculpatului Garbuzov Igor, deoarece intenția făptuitorilor la comiterea infracțiunii era unică - dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii și părților actului juridic anulabil, încheierea căruia a fost determinată de comportamentul dolosiv și viclean, care a produs daune considerabile, săvârșit de două persoane;

- or, în speța apărută, inculpatul Trifaila Daniel era bun cunoscut cu partea vătămată Sîrbu Nicolae și prin comportament dolosiv și viclean a abuzat de încrederea acestuia, propunându-i lui Garbuzov Igor ca persoană ce urma să încheie contractul de credit și să ia bunurile, de la care în continuare inculpații le-au și obținut ilicit, din start cunoscând faptul, că contractul de credit nu va fi achitat, astfel dobândind ilicit bunurile de la Sîrbu Nicolae în complicitate cu Garbuzov Igor;

- anume acțiunile inițiale a inculpatului Trifaila Daniel au adus la cauzarea prejudiciului material părți vătămate Sîrbu Nicolae, iar din profitul obținut ilicit a beneficiat de remunerare. De aici și rezultă rolul activ a lui Trifaila Daniel la comiterea infracțiunii de escrocherie. Acțiunile ilicite a inculpatului Trifaila Daniel au legătură directă cu acțiunile inculpatului Garbuzov Igor și nu pot fi divizate;

- instanța de judecată a examinat cazul unilateral, ignorând probele acumulate și examinate în instanța de judecată. Totodată s-a dat aprecierea greșită a circumstanțelor cauzei, fiind ignorate probele și argumentele aduse de către partea acuzării;

- instanța de fond nu a studiat și analizat multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele menționate mai sus care caracterizează

persoana inculpată și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei;

- analizând circumstanțele cauzei, consideră că corectarea inculpaților este posibilă doar prin aplicarea pedepsei cu închisoare, cu ispășirea reală a pedepsei. Așa persoane, care au comis infracțiunea încriminată merită aplicarea unei astfel de pedeapsă. Numai în așa fel să va atinge scopul pedepsei.

A solicitat admiterea apelului, casarea sentinței instanței de fond, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Garbuzov Igor să fie recunoscut culpabil în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.42, 190 alin.(2) lit. b) Cod penal cu aplicarea pedepsei sub formă de 5 ani 6 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități ce țin de primirea în gestiune a bunurilor materiale pe un termen de 5 ani. În baza art.84 alin.(4), art.87 alin.(2) Cod penal pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, la pedeapsa stabilită prin noua sentință a adăuga partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Drochia din 26.02.2018 și a-i stabili definitiv lui Garbuzov Igor pedeapsa sub formă de 7 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activități sau a deține funcții legate de gestionarea mijloacelor bănești pe un termen de 5 ani, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale echivalentul a 10000 lei spre executare de sine stătător.

Inculpatul Trifaila Daniel să fie recunoscut culpabil în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.42, 190 alin.(2) lit.b) Cod penal cu aplicarea pedepsei sub formă de 5 ani 6 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități ce țin de primirea în gestiune a bunurilor materiale pe un termen de 5 ani. În baza art.84 alin.(4), art.87 alin.(2) Cod penal pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, la pedeapsa stabilită prin noua sentință a adăuga partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Soroca din 12.01.2018 și a-i stabili definitiv lui Trifaila Daniel pedeapsa sub formă de 7 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activități sau a deține funcții legate de gestionarea mijloacelor bănești pe un termen de 5 ani, cu amendă în mărime de 850 unități convenționale echivalentul a 42500 lei spre executare de sine stătător

2.2 Avocatul Olșanski Alexandr în interesele inculpatului Garbuzov Igor în cererea de apel a indicat că:

- concluzia despre nevinovăția inculpatului Trifaila este corectă și destul argumentată, dar concluzia privind vinovăția lui Garbuzov Igor în comiterea escrocheriei imputate nu este întemeiată, fiindcă vina lui nicidecum nu se confirmă incontestabil prin ansamblul probelor cercetate de prima instanță;

- nu se știe de ce (probabil, pentru convingere) probele, considerate de instanță în confirmare vinovăției a inculpatului Garbuzov, sânt enumerate de 2 ori

(p. 67 și p.8), însă și prin așa repetare cu certitudine nu s-a dovedit, că Garbuzov acționa cu intenția de a-l înșela pe Sîrbu Nicolai;

- anume pe spusele ultimului se bazează sentința, dar depozițiile lui au contradicții și parțial nu sînt veridice;

- în ședință partea vătămată Sîrbu Nicolai a declarat, că prietenul lui Trifaila Dan prin telefon l-a rugat să meargă la magazinul Orange pentru a lua în credit un telefon mobil pentru un băiat pe nume Igor (Garbuzov), care a pierdut buletinul de identitate și nu poate perfectă creditul. El n-a citit contractul de credit perfectat pe numele lui, dar l-a semnat și n-a văzut, că în acest contract - în afară de telefonul mobil - era inclusă și o tabletă, ca și el nu știe, care anume sumă a fost indicată în contractul semnat de el. În faza de urmărire penală el a declarat precum, că atunci în credit a fost procurată și o tabletă, doar din cauză că așa i-a spus colaboratorul de poliție. (Declarațiile lui despre aceasta, ce este important, în sentința n-au fost menționate.)

- însă depozițiile părții vătămate au fost infirmate de martorul M. Sanalatii (persoana necointereseată), care sînt veridice, nefiind în sentință apreciate critic sau cumva dezmințite.

- inculpații Garbuzov și Trifaila n-au recunoscut vina sa, din depozițiile lor reiese, că ei n-au avut scop de îmbogățire nejustificată și Sîrbu n-a fost înșelat de ei, iar Garbuzov era în imposibilitate de a lua telefon și tabletă în credit, având deja un credit neachitat până la urmă, de aceea Trifaila i-a telefonat lui Sîrbu și l-a cerut să se întâlnească cu Garbuzov pentru a lua bunuri în credit la magazinul Orange. Trifaila n-a primit bani de la Garbuzov. Ultimul n-a pierdut buletinul său de identitate, și ei despre aceasta n-au discutat cu Sîrbu.

- inculpatul Garbuzov de asemenea a specificat, că el n-a dorit de a-l amăgi pe Sîrbu, pe care l-a rugat să perfecteze pe sine contractul de credit pentru procurarea telefonului mobil cu tableta, și explicându-i că tranșele de credit vor fi achitate de el singur, deoarece are lucrul bun. Însă ulterior lucrul nu i-a fost plătit și din lipsa banilor el n-a putut îndeplini integral angajamentul asumat, dar el nu se eschiva de la achitare;

- în magazinul Orange el i-a arătat lui Sîrbu, care anume telefon și tabletă trebuiau să fie procurate, apoi lui Sîrbu de către consultant i-a fost explicat conținutul contractului de credit, condițiile contractului și suma creditului, după ce Sîrbu l-a semnat, știind că este credit pe tableta și telefonul mobil.

- în ședință Sîrbu în partea dată n-a povestit adevărul, deoarece Sîrbu cunoștea precis și a văzut, că în credit a fost luat anume telefonul mobil și tableta, care în prezența lui - de către Sîrbu au fost primiți de la consultantul Sanalatii.

- până la încheierea contractului el intenționa să fie achitat creditul, Sîrbu de el n-a fost amăgit, și el cunoștea că în orice caz creditul trebuie să fie achitat de dînsul;

- în sentință depozițiile inculpatului Trifaila n-au fost apreciate critic, n-au fost puse sub îndoială și nu sînt infirmate, adică ele sînt veridice;

- declarațiile lui Trifaila corespund integral cu depozițiile inculpatului Garbuzov, care, în rândul său, sânt confirmate de martorul Sanalatii. (Dar faptul dat a fost ignorat sau nu a fost observat de instanță.);

- declarațiile părții vătămate au fost infirmate tot așa și prin depozițiile ambilor inculpați;

- n-a fost probată și afirmația părții vătămate în ședință precum, că la urmărirea penală el, la rugămintea polițistului, a dat declarațiile incorecte despre luarea cu Garbuzov în credit și a tabletei;

- în urma cercetării judecătorești nu s-a confirmat, că: a) Garbuzov (singur ori prin înțelegerea prealabilă cu Trifaila) acționa în mod fraudulos în privința lui Sîrbu; b) Garbuzov (singur sau cu Trifaila) a avut scopul de îmbogățire nejustificată; c) în realitate Sîrbu a fost indus în eroare (chipurile) de către Garbuzov; d) de către ultimul a fost prezentată ca adevărată fapta mincinoasă (chipurile) în privința naturii și părților actului juridic, încheierea căruia a fost determinată de comportamentul dolosiv și viclean;

- n-au fost dovedite spusele lui Sîrbu, că Garbuzov chipurile a pierdut buletinul său;

- n-a fost probată existența la Garbuzov intenției directe îndreptate anume la escrocherie a lui Sîrbu;

- ultimul nu este minor și n-are dereglări mintale, clauze contractuale i-au fost explicate de către consultantul Sanalatii, după ce Sîrbu, fiind de acord cu ele și prețul, a semnat actele respective, și Sanalatii i-a predat bunurile procurate - telefonul mobil și tableta. Îndată prima tranșă a fost plătit de Garbuzov, dorind să fie achitate și următoarele tranșe. Și nu s-a dovedit, că el nu avea intenția (chipurile) de a-și onora angajamentul asumat privind achitarea tranșelor de creditare la timp;

- neachitarea ulterior a tranșelor de către Garbuzov anume din cauză, că lui nu i-a fost remunerat lucrul îndeplinit, nicidecum nu trebuie să fie interpretată ca intenția de comitere a escrocheriei;

- dubiile în probarea învinuirii neînlăturate n-au fost interpretate de instanță în favoarea inculpatului Garbuzov. Între el și Sîrbu în realitate erau relațiile civile, care trebuiau să fie rezolvate doar în mod civil;

- sentința atacată în privința lui Garbuzov este neîntemeiată și ilegală, deoarece vinovăția lui în comiterea escrocheriei în baza art.190 al.(1) CP n-a fost confirmată incontestabil și inculpatul Garbuzov trebuie să fie achitat, căci fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

A solicitat apărarea admiterea apelului, casarea sentinței parțial în privința inculpatului Garbuzov Igor, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu achitarea lui pe art.190 Cod penal.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iulie 2020 a fost respins, ca fiind nefondat, apelul avocatului Olșanski Alexandru în interesele inculpatului Garbuzov Igor, a fost admis apelul procurorului în Procuratura raionului Soroca -Andronic Tatiana, casată parțială sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Garbuzov Igor a fost recunoscut vinovat și condamnat în

baza art.42, 190 alin.(2) lit.b Cod penal la 3 (trei) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de primirea în gestiune a bunurilor materiale pe un termen de 3 (trei) ani.

În baza art.84 alin.(4) Cod penal la pedeapsa stabilită a fost inclusă durata pedepsei neexecutate conform sentinței Judecătoriei Drochia sediul Central din 26.02.2018 și s-a stabilit lui Garbuzov Igor pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de primirea în gestiune a bunurilor materiale pe un termen de 3 (trei) ani, cu amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, echivalentul a 10000 (zece mii) lei, pedepsele urmând a fi executate desinestătător.

Trifaila Daniel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.42, 190 alin.(2) lit. b Cod penal, la 3 (trei) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de primirea în gestiune a bunurilor materiale pe un termen de 3 (trei) ani.

În baza art. 84 alin.(4) Cod penal la pedeapsa stabilită a fost inclusă durata pedepsei neexecutate conform sentinței Judecătoriei Soroca sediul Central din 12.01.2018 și s-a stabilit lui Trifaila Daniel pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de primirea în gestiune a bunurilor materiale pe un termen de 3 (trei) ani, cu amendă în mărime de 850 (opt sute cincizeci) unități convenționale, echivalentul a 42500 (patruzeci și două mii cinci sute) lei, pedepsele urmând a fi executate desinestătător.

În rest dispozițiile sentinței au fost menținute.

3.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constata că, instanța de fond nu a respectat normele procesuale, nu a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și nu a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, concluzia instanței privind achitarea inculpatului Trifailă Daniel în baza art.42, 190 alin.(2) lit.b Cod penal fiind una eronată și care nu se bazează pe probele cercetate pe caz.

Totodată, instanța de apel a constatat că, nu este justă soluția instanței de fond privind recalificarea acțiunilor lui Garbuzov Igor în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal, instanța de fond pe motive formale a respins probele administrate de organul de urmărire penală, prezentate de acuzare și examinate în ședința de judecată, care, dovedesc deplin vinovăția ambilor inculpați în comiterea infracțiunii prevăzute de art.42, art.190 alin.(2) lit. b) Cod penal și care urmează a fi puse la baza sentinței de condamnare a inculpaților în latura dată.

Instanța de apel, în situația stabilită pe caz în urma evaluării integrale a probelor prezentate, a ajuns la concluzia, că în cadrul ședinței de judecată au fost acumulate probe veridice suficiente care demonstrează comiterea de către inculpatul Trifaila Daniel a infracțiunii și nu există dubii rezonabile în ceea ce

privește vinovăția lui conform acușării aduse în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.42, art.190 alin.(2) lit. b) Cod penal, precum și a lui Garbuzov Igor în crima incriminată.

Instanța de apel, în urma cercetării probelor, a considerat că, concluzia instanței de fond privind nevinovăția lui Trifaila Daniel în învinuirea adusă potrivit art. 42, 190 alin.(2) lit. b) Cod Penal nu se racordă la probele administrate, totalitatea probelor administrate și cercetate de către instanța de apel nicidecum nu confirmă temeinicia achitării lui în infracțiunea incriminată, fiind prezente pe cauză suficiente probe pertinente, concludente și utile, care urmează a fi puse la baza unei sentințe de condamnare a inculpatului în comiterea infracțiunii date.

Concluzia instanței de apel rezultă din declarațiile inculpaților Garbuzov Igor (f.d.156-159 vol.1); și Trifaila Daniel (f.d.153-155 vol.1); a părții vătămate Sîrbu Nicolae (f.d.135-139 vol.1); a martorului Sanalati Maxim (f.d.150-152 vol. 1); - plângerea din 11.10.2017 depusă de Sîrbu Nicolae, prin care solicită luarea măsurilor cu Igor (Burjui) care la începutul lunii aprilie 2017 prin înșelăciune și abuz de încredere a dobândit de la el un telefon de model Samsung Galaxi și o tabletă Samsung, procurate în credit (f.d.10,11); - procesul-verbal de cercetare la fața locului din 05.10.2017 (f.d.13); - contractul din 07.04.2017 încheiat între ÎM „Orange” SA și Sîrbu Nicolae, cu anexe (f.d.14-19); - procesul-verbal de cercetare la fața locului din 07.11.2017, fototabel (f.d. 36-37, 38-40); - procesul-verbal de confruntare din 14.11.2017 între bănuții Garbuzov Igor și Trifaila Daniel (f.d.81-82); - procesul-verbal de confruntare din 20.11.2017 între bănuitul Trifaila Daniel și partea vătămată Sîrbu Nicolae (f.d.83-84).

Din cele declarate de partea vătămată instanța de apel a constatat că, ambii inculpați au comis infracțiunea, Trifaila Daniel a contribuit cu solicitarea către partea vătămată, partea vătămată fiind determinat anume de Trifaila Daniel să ia în credit telefonul și tableta pentru Grabuzov Igor, iar Garbuzov Igor a mers cu partea vătămată la magazin, a asistat la întocmirea contractului și i-a indicat părții vătămate care anume bunuri să ia în credit, apoi a luat bunurile și le-a realizat, oferindu-i din profitul obținut lui Trifaila Daniel suma de 1600 lei.

Faptul că inculpații neagă aceste declarații nu poate fi reținut, fiind contrazise declarațiile lor de declarațiile părții vătămate, care nu avea motiv de a-i încrimina pe nedrept pe inculpați, care urmăresc scopul de a se eschiva de la răspunderea penală, totodată inclusiv partea vătămată în ședința instanței de apel a declarat că nimeni nu este vinovat și că nu are pretenții, declarații care parțial sunt date cu scopul de a justifica acțiunile inculpaților.

În același timp, însuși partea vătămată a declarat că suma prejudiciului i-a fost restituită după pronunțarea sentinței de instanța de fond, astfel că nu se poate vorbi despre lipsa existenței infracțiunii în acțiunile ambilor inculpați, mai ales că Garbuzov Igor a declarat clar că peste câteva zile a vândut bunurile luate de la compania de telefonie și și-a procurat scuter, dar nu a achitat ratele contractului, ratele fiind achitate de Sîrbu Nicolae în toată perioada, astfel este evidentă dobândirea bunurilor de ambii inculpați prin abuz de încrederea acordată, mai

ales că pentru faptul că l-a sunat pe Sîrbu Nicolae, Garbuzov Igor a plătit lui Trifaila Daniel suma de 1600 lei, astfel ultimii au acționat în comun ca participanți care contribuie la săvârșirea unei infracțiuni.

Instanța de apel a considerat că, eronat au fost delimitate acțiunile inculpatului Trifaila Daniel de acțiunile inculpatului Garbuzov Igor, deoarece intenția ambilor la comiterea infracțiunii era unică - dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a părții vătămate, încheierea contractului fiind determinată de comportamentul dolosiv și viclean, ca rezultat fiind aduse daune considerabile părții vătămate, acțiuni comise de ambii inculpați.

Anume Trifaila Daniel era cunoscut cu partea vătămată Sîrbu Nicolae și prin comportament dolosiv și viclean a abuzat de încrederea acestuia, propunându-i lui Garbuzov Igor ca persoană ce urma să încheie contractul de credit și să ia bunurile, inculpații acționând împreună, de la partea vătămată în continuare telefonul și tableta au fost obținute ilicit, mai ales că Garbuzov Igor, deși ulterior a vândut tableta și telefonul, și-a procurat scuter, dar nu a achitat ratele contractului, astfel fiind dobândite ilicit bunurile de la Sîrbu Nicolae de Trifaila Daniel în complicitate cu Garbuzov Igor.

Instanța de apel a indicat și faptul că, Trifaila Daniel, după o schemă asemănătoare de comitere a faptei ca în cauza dată, a realizat, în complicitate, față de o altă persoană, pentru care fapt a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Soroaca din 12.01.2018, astfel că invocarea că Trifaila Daniel nu este vinovat este declarativă, fiind dovedită integral implicarea ambilor inculpați în comiterea infracțiunii incriminate.

Declarațiile părții vătămate sunt sprijinite cert prin declarațiile date de martorul Sanalati Maxim, care a consultat partea vătămată, prin actele contractelor de prestări servicii publice, instanța de apel a considerat că aceste declarații ale părții vătămate, sunt probe directe de bază în constatarea circumstanțelor cauzei și care indică cu certitudine la vinovăția inculpatului Trifaila Daniel, cât și a lui Garbuzov Igor, fiind întărite prin probele scrise ale cauzei penale, cercetate în ședința instanței de apel, la care s-a făcut referire.

Probele cercetate în ansamblu constată cu certitudine existența infracțiunii și vinovăția anume a inculpatului Trifaila Daniel în comiterea infracțiunii prevăzute de art.42, 190 alin. (2) lit. b Cod penal.

Respectiv și acțiunile lui Grabuzov Igor au fost încadrate ca acțiuni în comiterea infracțiunii prevăzute de art.42, 190 alin.(2) lit. b Cod penal.

În aspectul dat, probele cercetate au permis instanței de apel să rețină în sarcina inculpatului Trifaila Daniel faptul că el, la 07.04.2017, aflându-se în mun. Soroaca, în urma unei înțelegeri prealabile, împreună și de comun acord cu cet. Garbuzov Igor, acționând după un plan bine chibzuit, dând dovadă de un comportament viclean și dolosiv, având drept scop dobândirea ilicită a bunurilor de la cet. Sîrbu Nicolae, comunicându-i ultimului că Garbuzov Igor și-a pierdut buletinul de identitate și nu poate procura în credit un telefon mobil și o tabletă, iar în caz că Sîrbu Nicolae va fi de acord să procure în credit pentru Garbuzov Igor, dar pe numele său aceste bunuri, ultimul va achita tranșele de creditare în

locul cet. Sîrbu Nicolae, prezentând astfel ca adevărată o faptă mincinoasă în privința naturii și părților actului juridic și obținându-i în așa mod încrederea, în realitate neavând intenția de a-și onora angajamentul asumat în momentul intrării în posesia bunurilor respective, l-au determinat pe cet. Sîrbu Nicolae de a încheia, cu compania de telefonie mobilă „Orange”, contractul de credit xxxxx, iar Trifaila Daniel și Garbuzov Igor au intrat imediat în posesia telefonului mobil de model „Samsung Galaxy J5 Prime” cu nr. de xxxxx și a tabletei de model „Samsung Galaxy Tab E 9.6” cu nr. de xxxxx, în preț total de 10 500,00 lei, bunuri pe care le-au realizat unei persoane terțe, iar venitul obținut și l-au asumat cauzându-i părții vătămate o daună materială în proporții considerabile, în sumă totală de 10 500,00 lei. Ulterior, Sîrbu Nicolae a fost informat de către compania de telefonie mobilă „Orange” despre necesitatea achitării datoriei în baza contractului de credit.

Acțiunile respective ale inculpatului Trifaila Daniel au fost încadrate în prevederile art.42, 190 alin.(2) lit. b) Cod Penal cu indicii de calificare: complicitate la escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii și părților actului juridic anulabil, încheierea căruia a fost determinată de comportamentul dolosiv și viclean, care a produs daune considerabile, săvârșit de două persoane.

La fel, instanța de apel a considerat necesar a reține în sarcina lui Garbuzov Igor faptul că el, la 07.04.2017, aflându-se în mun. Soroca, în urma unei înțelegeri prealabile, împreună și de comun acord cu cet. Trifaila Daniel, acționând după un plan bine chibzuit, dând dovadă de un comportament viclean și dolosiv, având drept scop dobândirea ilicită a bunurilor de la cet. Sîrbu Nicolae, comunicându-i ultimului că și-a pierdut buletinul de identitate și nu poate procura în credit un telefon mobil și o tabletă, iar în caz că Sîrbu Nicolae va fi de acord să procure în credit pentru Garbuzov Igor, dar pe numele său aceste bunuri, ultimul va achita tranșele de creditare în locul cet. Sîrbu Nicolae, prezentând astfel ca adevărată o faptă mincinoasă în privința naturii și părților actului juridic și obținându-i în așa mod încrederea, în realitate neavând intenția de a-și onora angajamenrul asumat în momentul intrării în posesia bunurilor respective, l-au determinat pe cet. Sîrbu Nicolae de a încheia, cu compania de telefonie mobilă „Orange”, contractul de credit nrxxxxx, iar Trifaila Daniel și Garbuzov Igor au intrat imediat în posesia telefonului mobil de model „Samsung Galaxy J5 Prime” cu nr. de xxxxx și a tabletei de model „Samsung Galaxy Tab E 9.6” cu nr. de xxxxx, în preț total de 10 500,00 lei, bunuri pe care le-au realizat unei persoane terțe, iar venitul obținut și l-au asumat cauzându-i părții vătămate o daună materială în proporții considerabile, în sumă totală de 10500,00 lei. Ulterior, Sîrbu Nicolae a fost informat de către compania de telefonie mobilă „Orange” despre necesitatea achitării datoriei în baza contractului de credit.

Acțiunile respective ale inculpatului Garbuzov Igor au fost încadrate în prevederile art.42, 190 alin.(2) lit. b) Cod Penal cu indicii de calificare: complicitatea la escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane

prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii și părților actului juridic anulabil, încheierea căruia a fost determinată de comportamentul dolosiv și viclean, care a produs daune considerabile, săvârșit de două persoane.

Deși inculpații au avut o poziție de nerecunoaștere a vinovăției, instanța de apel a conchis că această poziție este de apărare și nu generează achitarea inculpaților, după cum a susținut apărarea, mai ales că în cadrul judecării cauzei au fost prezentate probe care dovedesc incontestabil vina inculpaților.

Instanța de apel la stabilirea pedepsei în privința inculpaților pentru infracțiunile stabilite în acțiunile lor a considerat necesară numirea pedepsei inculpaților sub formă de închisoare în limitele sancțiunilor infracțiunilor stabilite la momentul comiterii faptelor, o altă pedeapsă nefiind posibilă pentru aplicare ținând cont de faptul că, la locul de trai Trifaila Daniel se caracterizează satisfăcător, iar Garbuzov Igor se caracterizează pozitiv, circumstanțe atenuante și agravante pe caz nu s-au constatat, anterior ambii inculpați au fost condamnați, astfel că față de ultimii urmează a fi aplicate prevederile art.84 alin.(4), 87 alin.(2) Cod Penal.

Instanța de apel, a respins afirmațiile invocate de avocat în apel, deoarece în aspectul dat contravin atât elementelor de fapt dobândite din declarațiile părții vătămate cât și a înscrisurilor cercetate, din rezultatele acțiunilor procesuale efectuate pe caz, fiind dovedit că Garbuzov Igor a comis faptele incriminate prevăzute de art.42, 190 alin.(2) lit. b Cod penal.

Instanța de apel a respins argumentul apărării care indică că prima tranșa a fost achitată de Garbuzov Igor, or ulterior inculpatul a dispărut, partea vătămată fiind nevoit să-l caute, fapt ce l-a determinat să se adreseze organului de poliție, și respectiv să achite personal ratele contractului, prejudiciul fiindu-i restituit doar după pronunțarea sentinței de condamnare a lui Grabuzov Igor.

Invocarea apărării precum că, din declarațiile inculpaților reiese, că ei n-au avut scop de îmbogățire nejustificată și Sîrbu n-a fost înșelat de ei, iar Garbuzov era în imposibilitate de a lua telefon și tabletă în credit, având deja un credit neachitat până la urmă, de aceea Trifaila i-a telefonat lui Sîrbu și l-a cerut să se întâlnească cu Garbuzov pentru a lua bunuri în credit la magazinul Orange, Trifaila n-a primit bani de la Garbuzov, instanța de apel nu le-a luat în considerație, deoarece contravin împrejurărilor constatate pe caz, mai ales că dacă avea credit neachitat Garbuzov, se cunoștea că este în imposibilitate să achite pe viitor un alt credit, fapt ce denotă intenția inculpaților de comitere a escrocheriei față de partea vătămată.

Faptul invocat precum că, Trifaila Daniel nu a luat bani de la Garbuzov Igor nu a fost reținut, deoarece acest fapt se cunoaște din declarațiile părții vătămate, aflate de la Garbuzov Igor.

Nu a fost reținută, de către instanța de apel, nici invocarea declarațiilor lui Garbuzov Igor că n-a dorit de a-l amăgi pe Sîrbu, pe care l-a rugat să perfecteze pe sine contractul de credit pentru procurarea telefonului mobil cu tableta, și explicându-i că tranșele de credit vor fi achitate de el singur, deoarece are lucrul

bun, că lucrul nu i-a fost plătit și din lipsa banilor el n-a putut îndeplini integral angajamentul asumat, dar el nu se eschiva de la achitare, în aspectul dat fiind declarative, anume că Garbuzov Igor s-a eschivat de la plata creditului, mai ales că personal a declarat că telefonul și tableta le-a vândut peste câteva zile și și-a procurat scuter, dar nu a achitat ratele contractului.

Au fost respinse și afirmațiile avocatului că până la încheierea contractului Sîrbu n-a fost amăgit, și că el cunoștea că în orice caz creditul trebuie să fie achitat de dânsul, deoarece deși cunoștea acest fapt, nu a achitat ratele creditului, fapt ce l-a determinat pe partea vătămată să se adreseze organelor de drept, precum și l-a impus să achite ratele creditului.

Nu au fost reținute nici afirmațiile avocatului că declarațiile lui Trifaila corespund integral cu depozițiile inculpatului Garbuzov, care, în rândul său, sânt confirmate de martorul Sanalatii, că faptul dat a fost ignorat sau n-a fost observat de instanță, deoarece declarațiile martorului Sanalatii țin de procedura de încheiere a contractului și ultimul nu cunoaște detalii legate de cum a fost contactată partea vătămată.

Totodată, declarațiile inculpaților sunt contrazise de declarațiile părții vătămate, care nu avea temei de a incrimina pe nedrept inculpații, totodată ultimul a comunicat că din spusele lui Garbuzov cunoaște că Trifaila Daniel a primit suma de bani pentru serviciul acordat.

Instanța de apel a respins și afirmațiile aduse de avocat că dubiile în probarea învinuirii neînlăturate n-au fost interpretate de instanță în favoarea inculpatului Garbuzov. Între el și Sîrbu în realitate erau relațiile civile, care trebuiau să fie rezolvate doar în mod civil, deoarece în aspectul dat s-a constatat fapta infracțiunii de escrocherie, astfel acțiunile inculpaților nu se încadrează ca relații civile, după cum indică declarativ apărarea, ci sunt fapte prejudiciabile, comise cu intenție, prevăzută de legea penală și care conform Codului penal sunt pasibile de pedeapsă penală.

4. Decizia instanței de apel a fost atacată, cu *recurs ordinar* de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Garbuzov Igor și de către inculpatului Trifaila Daniel.

4.1 Avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Garbuzov Igor indicând temeiul prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Garbuzov Igor să fie achitat.

În motivarea cerințelor a indicat că:

- instanța de apel nu a luat în considerare motivele invocate de apărare potrivit cărora vinovăția lui Garbuzov Igor în comiterea escrocheriei imputate nu este întemeiată, deoarece vina lui nicidecum nu se confirmă incontestabil prin ansamblul probelor cercetate de prima instanță și instanța de apel. Cu certitudine nu s-a dovedit, că Garbuzov a acționat cu intenția de a-l înșela pe Sîrbu Nicolai. Din declarațiile inculpatului și respectiv din declarațiile lui Trifailă și martorului Sanalatii, s-a demonstrat cu certitudine că partea vătămată a cunoscut condițiile contractului de credit și consecințele lui. Inculpatul Garbuzov Igor nu s-a eschivat

de la plata ratelor creditului, pur și simplu o perioadă de timp, nu a avut cu ce plăti această sumă de bani, deoarece nu avea un venit stabil;

- neachitarea tranșelor de către inculpat, nu trebuie interpretată ca intenția de comitere a escrocheriei;

- între Garbuzov Igor și partea vătămată, există relații ce țin și pot fi rezolvate prin legislația codului civil. Respectiv, partea vătămată a confirmat în instanța de apel, că toate tranșele creditului au fost achitate de către inculpatul Garbuzov Igor, pretenții față de acesta nu are;

- atât sentința cât și decizia Curții de Apel în privința lui Garbuzov Igor sunt neîntemeiate, deoarece vinovăția acestuia în comiterea escrocheriei în baza art.190 alin.(1) Cod penal n-a fost confirmată de probele acuzării. Prin urmare, inculpatul Garbuzov Igor trebuie să fie achitat, deoarece fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii imputate.

4.2 Inculpatul Trifaila Daniel fără a indica careva temeieri prevăzute la art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat sau dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor sale inculpatul a indicat că:

- declarațiile date de Garbuzov Igor dovedesc incontestabil nevinovăția sa;
- partea vătămată confirmă faptul că el nu a comis infracțiunea încriminată;
- procurorul nu confirmat învinuirea adusă acestuia.

5. La recursurile ordinare declarate de către inculpatului Trifaila Daniel și de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Garbuzov Igor, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct.1¹ Cod de procedură penală, procurorul a depus referință, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că, criticile formulate de autorul recursului în partea enunțată nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate, ca fiind ilegale, or, reaprecierea probelor, soluție propusă de autor, nu se încadrează în acest caz în prevederile art.427 alin.(1) Cod de procedură penală. Deci, criticile formulate de recurent nu conțin indicii erorilor de drept și, respectiv, nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii contestate, ca fiind ilegală.

6. *Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, luând în considerație și argumentele expuse în referință, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.*

În speță se constată, că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recurs ordinar în termenul prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală.

Conform art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeierilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

6.1 Cu referire la recursul declarat de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Garbuzov Igor.

Din textul recursului Colegiul penal constată, că recurentul invocă temeiul prevăzut la pct.6) alin.(1) al art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.* Suplimentar instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația inculpaților.

Referitor la temeiul de recurs invocat de recurent, prin prisma pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit constată că, temeiul menționat nu și-au găsit confirmare, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin.1), 5), 417 alin. 8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul avocatului în numele inculpatului motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărîrii atacate, dispozitivul fiind expus clar și instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt.

Colegiul penal lărgit constată că, temeiul la care se referă autorul recursului nu persistă în cauză, deoarece din decizia instanței de apel rezultă că probele administrate au fost analizate obiectiv și a fost dat răspuns la toate argumentele apărării expuse în apel.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Garbuzov Igor privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.42, 190 alin.(2) lit. b) Cod Penal să fie întemeiată și legală.

Astfel, la concluzia enunțată instanța de apel a ajuns, în rezultatul verificării probelor, descrise în pct. 3.1 al prezentei decizii, care au fost apreciate conform art.101 Cod procedură penală, iar careva temei de a considera că concluzia instanței de apel este eronată la caz lipsește motiv din care se resping argumentele apărării precum că, *„vina lui Garbuzov Igor nicidecum nu se confirmă prin ansamblul probelor cercetate de prima instanță și instanța de apel”*. Or, fiind audiată partea vătămată direct a indicat la persoana lui Garbuzov Igor care a mers

cu el la magazin și i-a arătat care anume bunuri să le ia în credit, a asistat la încheierea contractului.

Totodată, Colegiul penal este solidar cu concluzia instanței de apel privind condamnarea inculpatului Garbuzov Igor privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.42, 190 alin.(2) lit. b) Cod Penal concluzie care este legală, argumentată, bazată pe cumulul de probe, verificate și apreciate de instanța de apel, iar argumentele recurentului precum că, *nu s-a dovedit, că Garbuzov a acționat cu intenția de a-l înșela pe Sîrbu Nicolai*, nu pot fi reținute, or, Garbuzov Igor, prin abuz de încredere, a intrat în posesia bunurilor pe care nu le-a folosit și care, peste câteva zile, le-a realizat, și-a cumpărat scuter, fără a achita ratele contractului pe o perioadă de jumătate de an, fapt ce confirmă lipsa intenției ultimului de a-și onora obligațiile contractuale, prejudiciul fiind restituit părții vătămate după pronunțarea sentinței. Mai mult ca atât, Garbuzov Igor cunoștea că mai are un credit neachitat și că este în imposibilitate să achite pe viitor un alt credit, fapt ce confirmă intenția acestuia de comitere a escrocheriei față de partea vătămată.

Prin urmare, argumentele instanței de apel la adoptarea soluției în cauză, în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile sunt acceptate și de instanța de recurs, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția acestuia, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

6.2 Cu referire la recursul declarat de către inculpatul Trifaila Daniel.

Din textul recursului Colegiul penal constată, că recurentul nu invocă nici un temei prevăzut la alin.(1) al art. 427 Cod de procedură penală *însă*, din conținutul argumentelor formulate se atestă că acesta contestă decizia instanței de apel sub aspectul nevinovăției acestuia.

Astfel, Colegiul penal constată că argumentele din recursul declarat de către inculpatul Trifaila Daniel sunt neîntemeiate, iar motivele aduse nu pot fi reținute, hotărârea instanței de apel corespunzând tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

În cauza supusă judecării Colegiul consideră, că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, examinând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, astfel corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Trifaila Daniel, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.42, 190 alin.(2) lit. b) Cod Penal.

În acest sens Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, ajungând anume la concluzia de condamnare a lui Trifaila Daniel, concluzie bazată pe cercetarea tuturor probelor administrate în cauza penală, și care au fost cercetate suplimentar în apel și apreciate prin prisma pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu prin coroborare.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond. Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărârile CEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Nefondat este argumentul inculpatului precum că „*nu este vinovat de comiterea infracțiunii încriminate*”, argument care a fost combătut de către instanța de apel în decizia sa (pct.3.1 din prezenta decizie). Or, potrivit declarațiilor părții vătămate se atestă că, anume Trifaila Daniel a venit cu solicitarea către partea vătămată pentru a-l determina să ia în credit telefonul și tableta pentru Garbuzov Igor, iar în urma realizării bunurilor de către Garbuzov Igor, acesta a primit de la ultimul suma de 1600 lei, fapt ce confirmă că aceștia au acționat în comun ca participanți la săvârșirea infracțiunii. Anume acțiunile lui Trifaila Daniel au dus la cauzarea prejudiciului părții vătămate de unde rezultă rolul activ a lui Trifaila Daniel la comiterea infracțiunii.

În acest context Colegiul menționează că, temei pentru a interveni în hotărârea instanței de apel, inclusiv din oficiu, lipsește.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, iar recursurile ordinare declarate fiind vădit neîntemeiate, fapt ce condiționează soluția inadmisibilitatea acestora.

În conformitate cu art. 432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de către inculpatul Trifaila Daniel și de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Garbuzov Igor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iulie 2020, în cauza penală privindu-i pe *Garbuzov Igor xxxxx și Trifaila Daniel xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **25 februarie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie